

Sách Kha-ba-cúc (Nhóm Phiên dịch CGKPV)

Sách Kha-ba-cúc (Kb 1,1-3,19)

1 1 Lời sấm ngôn sứ Kha-ba-cúc đã nhận được qua thị kiến.

2 Cho đến bao giờ, lạy ĐỨC CHÚA, con kêu cứu mà Ngài chẳng đoái nghe, con la lên : "Bạo tàn !" mà Ngài không cứu vớt ?

3 Sao Ngài bắt con phải chứng kiến tội ác hoài, còn Ngài cứ đứng nhìn cảnh khổ đau ? Trước mắt con, toàn là cảnh phá phách, bạo tàn,

chỗ nào cũng thấy tranh chấp và cãi cọ.

4 Vì thế, Luật không được tuân giữ, công lý chẳng còn thấy xuất hiện, vì kẻ gian ác bủa vây người công chính nên chỉ còn thứ công lý vạ vạ.

5 Hãy đưa mắt nhìn xem các dân tộc, hãy kinh ngạc sửng sờ, vì chính vào thời các người, Ta sắp làm một việc, một việc mà các người sẽ chẳng tin, nếu có ai kể lại.

6 Nay Ta khiến cho dân Can-đê nổi lên, một dân hung hăng tàn bạo ; nó rảo khắp miền đất rộng mênh mông để chiếm đoạt nhà cửa không phải của mình.

7 Nó thật là đáng kinh đáng sợ nó dùng sức mạnh mà áp đặt công lý và oai phong.

8 Ngựa chiến của nó chạy nhanh hơn loài báo, chúng nhanh nhẹn hơn sói ban chiều ; kỵ mã của nó từ xa phóng tới, bay nhanh như phượng hoàng lao xuống bắt mồi.

9 Chúng kéo đến cùng nhau cướp phá, mặt hầm hầm như thể gió đông, gom tù binh tựa hồ đồng cát.

10 Đám dân ấy chế nhạo các vua, biến các thủ lãnh nên trò cười.

Nó coi thường mọi thành trì kiên cố và đắp ụ đánh chiếm các thành.

11 Bấy giờ tựa như cơn gió, nó ùa đến và bay đi. Tội của nó là coi sức mạnh của mình như thần như thánh.

12 Từ muôn thuở, Ngài chẳng là ĐỨC CHÚA, là Thiên Chúa con thờ, là Đức Thánh của con, là Đấng Bất Tử sao ? Lạy ĐỨC CHÚA, chính vì để xét xử mà Ngài đã đặt dân ấy lên.

Lạy Đức Chúa là đá tảng, chính vì để thi hành án phạt mà Ngài đã cho nó được mạnh sức.

13 Mắt của Ngài thật quá tinh tuyền không thể chịu được điều gian ác, Ngài không thể nhìn xem cảnh khốn cùng, tại sao Ngài cứ đứng nhìn quân phản bội, sao Ngài lặng thinh

khi kẻ gian ác nuốt trứng người chính trực hơn mình ?

14 Ngài xử với con người như với cá biển, như côn trùng không người trông coi.

15 Nó thả câu bắt hết, tung lưới chụp lấy tất cả, nó quăng chài gom lại. Vì thế, nó hân hoan vui mừng.

16 Nó dâng lễ tế cho lưới, nó đốt hương kính chài. Chính nhờ những thứ ấy nó được những phần ăn béo bở và lương thực dồi dào.

17 Có phải vì thế nó tuốt gươm không ngừng tàn sát các dân tộc chẳng một chút xót thương.

2 1 Tôi sẽ ra đứng ở chòi canh, đứng gác trên tường lũy

canh chừng xem Người nói với tôi điều gì và đáp lại nỗi bất bình của tôi ra sao !

2 ĐỨC CHÚA trả lời và nói với tôi : "Hãy viết lại thị kiến

và khắc vào tấm bia cho ai nấy đọc được xuôi chảy.

3 Đó là một thị kiến sẽ xảy ra vào thời ấn định.

Nó đang tiến nhanh tới chỗ hoàn thành,
chứ không làm cho ai thất vọng.
Nếu nó chậm tới, thì cứ đợi chờ,
vì thế nào nó cũng đến, chứ không trì hoãn đâu.

4 Ngày đây, ai không có tâm hồn ngay thẳng sẽ
ngã gục,
còn người công chính thì sẽ được sống,
nhờ lòng thành tín của mình."

5 Quả thật, thứ rượu ấy đưa tới phản bội,
kẻ ngạo mạn ấy chẳng đạt thành công.
Nó toác họng ra như âm phủ,
nó như thần chết chẳng bao giờ tha thuê.
Nó quy tụ mọi dân đến bên cạnh,
tập hợp mọi nước tới quanh mình.

6 Nhưng tất cả các dân đó lại chẳng ví von châm
chọc,
chẳng đặt về chế nhạo nó sao ? Chúng nói :
Khốn thay kẻ vợ vét những thứ không phải của
mình
- cho mãi tới khi nao ?
Khốn thay kẻ giữ đầy mình của người ta cầm cố
!

7 Nào các kẻ cho người vay mượn
lại chẳng bắt thành linh đứng lên,
các kẻ hối lộ người lại không tỉnh ngộ ?
Bấy giờ người sẽ là món mồi ngon cho chúng.

8 Bởi vì chính người đã cướp bóc bao dân tộc,
nên những dân còn lại sẽ cướp bóc người,
vì người đã đổ máu người đồng loại,
đã tàn phá thành thị đất đai và mọi dân cư trong
thành.

9 Khốn thay kẻ gian tham bớt xén,
chiếm của bất công cho nhà mình,
để làm tổ cho mình trên cao hầu thoát khỏi tai
hoạ.

10 Như thế là người đã quyết định điều ô nhục cho
nhà mình,
người tiêu huỷ nhiều dân nên thành người đắc
tội,

11 vì đá chân tường cũng phải kêu lên
và đòn tay gổ sẽ trả lời cho nó.

12 Khốn thay kẻ lấy xương máu xây thành,
lấy bất công dựng phố.

13 Các dân vất vả để làm mồi cho lửa thiêu,
các nước kiệt quệ mà chẳng được ích gì,
đó chẳng phải là do ĐỨC CHÚA các đạo binh
sao ?

14 Quả thật, sự hiểu biết ĐỨC CHÚA quang vinh
sẽ tràn ngập cõi đất
cũng như nước lấp đầy lòng biển.

15 Khốn thay kẻ chuốc rượu cho anh em mình,
kẻ pha chất độc làm cho nó say sưa, để thấy nó
trần truồng.

16 Người đã thấm nhục nhã, chứ không phải vinh
quang.
Đến lượt người, người phải uống và để lộ của
quý ra.
ĐỨC CHÚA sẽ lại giáng xuống người chén thịnh
nộ,
nỗi ô nhục sẽ thay thế vinh quang của người.

17 Quả thật, bạo lực ở Li-băng sẽ bao phủ lấy thân
người.
Thấy súc vật bị giết, người sợ hãi bàng hoàng,
vì người đã làm đổ máu người đồng loại,
đã tàn phá thành thị đất đai và dân cư trong
thành.

18 Tượng tạc có ích lợi gì đâu mà phải tốn công
tạc ra nó ?
Tượng đúc và những trò gạt gẫm ích lợi gì mà
người thợ phải tin
để làm ra những tượng câm nín ?

19 Khốn thay kẻ nói với khúc gỗ : "Chỗ dậy đi !"
và nói với hòn đá câm lặng : "Thức dậy nào !"
Nó có thể dạy được chi ? Đây, nó tuy được mạ
vàng mạ bạc,
nhưng không một chút sinh khí nơi mình.

20 Còn ĐỨC CHÚA, Người ngự trong thánh điện,
toàn thể cõi đất, hãy thinh lặng trước nhan
Người !

3 1 Lời cầu nguyện của ngôn sứ Kha-ba-cúc, theo điệu Ai ca.

2 Lạy ĐỨC CHÚA, con đã nghe truyền tụng về Ngài,
công trình Ngài, lạy ĐỨC CHÚA, lòng con kính sợ !

Qua mọi thời, xin cho tái diễn công trình ấy.
Qua mọi thời, xin làm cho thiên hạ được tường !
Trong cơn thịnh nộ, xin Ngài nhớ xót thương.

3 Này Thiên Chúa tự miền Tê-man ngự giá,
tự núi Pa-ran, kia Đức Thánh quang lâm.
Bóng uy phong rợp chín tầng trời,
câu chúc tụng vang mười phương đất.

4 Chúa rực rỡ khác nào ánh sáng,
mở đôi tay toả chiếu hào quang,
nơi đó ẩn tàng quyền năng Chúa.

5 Ôn dịch đi mở lối cho Người ;
sốt rét theo Người sát gót chân.

6 Người dừng bước, cõi đất liền đảo đảo,
Người đưa mắt, các dân phải té nhào ;
núi non vạn đại cũng rã tan, gò nổi thiên thu
đều tan chảy :

đó là những con đường xưa kia Ngài vẫn đi.

7 Con đã thấy lều trại của Cu-san lâm hoạ,
các nhà bạt của xứ Mít-gian chuyển rung.

8 Phải chăng Ngài nổi giận với các sông, lạy ĐỨC
CHÚA,

phải chăng Ngài thịnh nộ trừng phạt các sông
và nổi cơn lôi đình trừng phạt biển,
khi Ngài thảng yên cương cho ngựa,
và ngự trên xa mã của Ngài ?

9 Ngài tuốt trần cung nỏ, lấp tên vào dây cung,
xẻ đất thành sông ngòi.

10 Thấy Ngài, núi rừng mình khiếp sợ,
mây tầng đổ mưa, vực thẳm vang tiếng gào, và
giơ tay lên cao.

11 Mặt trời và mặt trăng đứng nguyên tại chỗ,
trước mũi tên lấp loáng,
trước ngọn giáo chớp loè Ngài phóng đi.

12 Trong cơn lôi đình, Ngài rảo cùng cõi đất ;
trong cơn thịnh nộ, Ngài chà đạp chư dân.

13 Ngài xuất chinh cứu độ dân Ngài,
cứu độ đáng Ngài đã xúc dầu tấn phong.
Ngài đánh quy thủ lãnh nòi gian ác, lật nền nhà
cho đá trơ ra.

14 Ngài phóng tên bắn vỡ đầu thủ lãnh của chúng,
đang khi chúng reo hò, kéo đến như vũ bão
để đánh đuổi tôi đi như thể sắp ăn tươi nuốt
sống

kẻ khốn cùng trong nơi trú ẩn.

Ngài mở lối cho chiến mã của Ngài vào biển cả,
giữa ba đào cuộn cuộn nước mênh mông.

16 Chuyện vừa lọt tai, ruột đã rối bời,
mới nghe điều đó, môi miệng con run rẩy,
bệnh mục xương đã nhập vào mình,
chân lão đảo không còn vững bước.

Con bình tĩnh đợi ngày khốn quẫn
chụp xuống đầu dân xông đánh chúng con.

17 Thật thế, cây vả không còn đâm bông nữa,
cả vườn nho không được trái nào.

Quả ô-liu, đợi hoài không thấy, ruộng đồng
chẳng đem lại gì ăn.

Bầy chiên dê biển mất khỏi ràn, ngó vào
chuồng, bò bê hết sạch.

18 Nhưng phần tôi, tôi nhảy mừng vì ĐỨC CHÚA,
hỷ hoan vì Thiên Chúa, Đấng cứu độ tôi.

19 ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng, làm cho tôi mạnh
sức,

cho đôi chân này lanh lẹ tựa chân nai,
và dẫn tôi đi trên đỉnh núi cao vời.